

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

N

11-03-0115

София, 30.09.1996 г.
Пощ. код 1040, Телекс 2272
Телефакс 801148

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. №

Дата

48/11.9.18/96.

30.9.1996.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

По К.Д. N 18 от 1996 г.

Господа конституционни съдии,

С определение от 17 септември 1996 г. по к.д. N18 от 1996 г. Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на главния прокурор за установяване противоконституционността на § 3, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на Република България за 1996 г. Министерът на финансите е конституиран като заинтересована страна. Във връзка с това изразяваме следното становище:

В искането на главния прокурор се твърди, че при приемане на ЗИДЗДБРБ не е спазен установения ред за съставяне и приемане бюджета на съдебната власт, без да се посочва обаче какво нарушение е извършено.

Съгласно чл. 87, ал. 2 от Конституцията на Република България законопроектът за държавния бюджет се изготвя и внася от Министерския съвет.

В изпълнение на тази конституционна норма с решение N 731 от 1996 г. Министерският съвет е внесъл в Народното събрание законопроект за изменение и допълнение на ЗДБ на РБ за 1996 г. С пакета от документи, съгласно чл. 196 от Закона за съдебната власт, е внесено за обсъждане и предложението на Висшия съдебен съвет за проект на актуализиран бюджет на съдебната власт.

По своето същество обаче, искането на главния прокурор се свежда до оспорване нормата на § 3, т. 2 от ЗИДЗДБ на РБ, съгласно която разходите по бюджета на съдебната власт се извършват до размера на постъпилите приходи по сметката в банката, включително трансфера от републиканския бюджет. Искането за обявяване на тази норма като противоконституционна е във връзка с разпоредбите на чл. 8 и чл. 117 от Конституцията на Република

България по съображения, че посочената разпоредба е в противоречие с конституционните принципи за разделение на властите и независимост на съдебната власт, тъй като с актуализирането на държавния бюджет, бюджетът на съдебната власт бил намален, а съдебната система била оставена на самоиздръжка.

Тези доводи са несъстоятелни.

Предложението на Министерския съвет при актуализиране на приходната и разходната част на бюджета на съдебната власт е изготвено на същия принцип, на който е изготвен консолидирания бюджет, като бюджетът на съдебната власт не е поставен в по-неблагоприятно положение от другите видове бюджети, тъй като:

- увеличението на приходите на актуализирания консолидиран бюджет спрямо Закона за държавния бюджет за 1996 г. е по-голямо от увеличението на актуализираната приходна част на бюджета на съдебната власт;

- увеличението на нелихвените разходи на актуализирания консолидиран бюджет спрямо Закона за държавния бюджет за 1996 г. е по-малко от увеличението на актуализираната разходна част на бюджета на съдебната власт;

Изпълнението на консолидирания държавен бюджет към 17 септември 1996 г. показва следното съотношение на наличностите по сметките по видове бюджети към общия обем на актуализираните им разходи:

- министерства и ведомства - 2.1 на сто;
- области - 3.6 на сто;
- Сметна палата - 4.5 на сто;
- общини - 1.7 на сто;
- Съдебна власт - 12.0 на сто.

В абсолютна сума наличността по сметките на бюджета на съдебната власт към същата дата е 510.7 млн. лв. при общ годишен размер на разходите 4255.7 млн. лв.

Освен това приходите и разходите по бюджета на съдебната власт са разчетени при положение, че до края на бюджетната година ще започнат да функционират всички нови и изменени структури по Закона за съдебната власт. Невлизането на новите и изменени структури ще се отрази в посока на намаление на разходите по бюджета на съдебната власт.

Като се има предвид горното и на база на анализа на текущото изпълнение на бюджета на съдебната власт, може да се направи извода, че актуализираният бюджет осигурява нормалното функциониране на съдебната система.

Следва да се има предвид и това, че съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България разходите по републиканския бюджет се извършват до размера на постъпилите приходи по сметката в банката (касата), т. е. по отношение на консолидирания бюджет е спазен един и същ принцип.

Господа конституционни съдии,

Предвид гореизложеното, становището ни е, че искането за обявяване като противоконституционна нормата на параграф 3, т. 2 от ЗИДЗДБРБ следва да бъде отхвърлено, тъй като посочената разпоредба не противоречи на конституционни норми и принципи и не ограничава самостоятелността на бюджета на съдебната власт.

МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ:

